

“मीठे बच्चे— बाबा अति मीठो सेक्रिन हुनुहुन्छ, त्यसैले अरू सबै कुरा छोडेर उहाँ बाबालाई याद गन्यौ भने मीठो सेक्रिन बन्नेछौ।”

प्रश्न:— तिमीले बाबाद्वारा श्रीमत लिएर आफू भित्र कुनचाहिँ संस्कार भरिरहेका छौ ?

उत्तर:— भविष्यमा विना मन्त्री सारा विश्वमा राज्य गर्ने। तिमी यहाँ आएका छौ नै भविष्यमा राजधानी चलाउने श्रीमत लिन। बाबाले तिमीलाई यस्तो श्रीमत दिनुहुन्छ, जसबाट आधा कल्प कसैको सल्लाह लिने आवश्यकता नै पर्दैन। सल्लाह उनीहरूलाई लिनुपर्छ, जसको बुद्धि कमजोर छ।

गीत:— तुम्हीं हो माता.....

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। यो कसले भन्यो— मीठा-प्यारा रूहानी बच्चा ? अवश्य रूहानी बाबाले नै भन्न सक्नुहुन्छ। मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरू अहिले सम्मुख बसिरहेका छौ। बाबाले धेरै प्यारसँग सम्झाइरहनु भएको छ। अहिले तिमीले जान्दछौ— रूहानी बाबा बाहेक सबैलाई सुख शान्ति दिने वा सबैलाई दुःखबाट छुटाउने दुनियाँ भरिमा अरू कोही छैन, त्यसैले दुःखमा बाबालाई याद गरिरहन्छन्। तिमी बच्चाहरू सम्मुखमा बसेका छौ। जान्दछौ— बाबाले हामीलाई सुखधामको लायक बनाइरहनु भएको छ। सदा सुखधामको मालिक बनाउने बाबाको सम्मुख आएका छौ। अहिले जान्दछौ— सम्मुख सुन्नु र टाढा रहेर सुन्नुमा धेरै फरक हुन्छ। मधुबनमा सम्मुख आउँछौ, मधुबन प्रसिद्ध छ। मधुबन, वृन्दावनमा उनीहरूले कृष्णको चित्र देखाएका छन्। तर कृष्ण त छैनन्। यहाँ त निराकार बाबाले तिमी बच्चाहरूसँग मिल्नु हुन्छ। तिमीले स्वयंलाई घरी-घरी आत्मा निश्चय गर्नु छ। म आत्माले बाबासँग वर्सा लिइरहेको छु। सारा कल्पमा यो एकै पटक आउँछ। यो कल्पको सुनौलो संगमयुग हो। यसको नाम राखिएको छ— पुरुषोत्तम। यही संगमयुग हो, जसमा सबै मनुष्य उत्तम बन्छन्। अहिले त सबै मनुष्य मात्रको आत्मा तमोप्रधान छ, जो फेरि सतोप्रधान बन्छ। सतोप्रधान हुँदा मनुष्य उत्तम हुन्छन्। तमोप्रधान भएकाले मनुष्य पनि कनिष्ठ बनेका छन्। आत्माहरूलाई बाबाले बसेर सम्मुख सम्झाउनुहुन्छ। सारा पार्ट आत्माले नै खेल्छ, नकि शरीरले। आत्मा र शरीर जब दुवैको मिलन हुन्छ अनि पार्ट सुरु हुन्छ। तिम्रो बुद्धिमा आएको छ— हामी आत्माहरू वास्तवमा निराकारी दुनियाँ वा शान्तिधामका निवासी हौं, यो कसैलाई पनि थाहा छैन। न स्वयंले जान्दछन्, न सम्झाउन सक्छन्। तिम्रो बुद्धिको ताला अहिले खुलेको छ। तिमीले जान्दछौ— वास्तवमा आत्माहरू परमधाममा रहन्छन्। त्यो हो निराकारी दुनियाँ। यो हो साकारी दुनियाँ। यहाँ हामी सबै आत्माहरू कलाकार, पार्टधारी छौं। पहिला सुरुमा हामी पार्ट खेलन आउँछौं। फेरि नम्बरवार आउँदै जान्छन्। सबै कलाकार एकै पटक आउँदैनन्। भिन्न-भिन्न प्रकारका कलाकारहरू आउँदै जान्छन्। सबै जम्मा तब हुन्छन्, जब नाटक पूरा हुन्छ। अहिले तिमीलाई पहिचान मिलेको छ। आत्मा वास्तवमा शान्तिधामको निवासी हो— यहाँ आउँछ पार्ट खेलन। बाबा सारा समय पार्ट खेलन आउनु हुन्। हामी नै पार्ट खेल्दा-खेल्दा तमोप्रधान बन्छौं। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई सम्मुख सुन्नाले बडो आनन्द आउँछ। यति आनन्द, मुरली पढ्दा आउँदैन। यहाँ सम्मुख छौ नि। पहिला सत्ययुगी आदि सनातन देवी-देवता धर्मका नै आउँछन्। तिमीले जान्दछौ— यो देवी-देवताहरूको स्थान थियो, अहिले छैन। चित्र देखेका छौ,

अवश्य थिए। पहिला सुरुमा हामी देवी-देवता थियौं। आफ्नो पार्टलाई याद गर्छौं, कि भुल्छौं ? बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले यो पार्ट खेलेका हो, यो ड्रामा हो। नयाँ दुनियाँ नै फेरि पुरानो दुनियाँ हुन्छ। सबैभन्दा पहिला माथिबाट जुन आत्माहरू आउँछन्, उनीहरू गोल्डन एजमा आउँछन्। यो सबै कुरा अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ। सत्ययुगको आदिमा तिमी नै आएका थियौ पार्ट खेल्न। तिमी विश्वको मालिक महाराजा-महारानी थियो। तिम्रो राजधानी थियो। अहिले त राजधानी छँदै छैन। अहिले तिमीले सिकिरहेका छौ— हामीले राजाई कसरी चलाउँछौं ? वहाँ मन्त्री हुँदैनन्। सल्लाह दिनेहरूको आवश्यकता पर्दैन। उनीहरू त श्रीमतद्वारा सर्वश्रेष्ठ बन्छन्, फेरि उनीहरूलाई अरू कसैसँग सल्लाह लिन आवश्यकता नै पर्दैन। यदि कसैसँग सल्लाह लिइयो भने बुझिन्छ, यिनको बुद्धि कमजोर छ। अहिले जुन श्रीमत मिल्छ, त्यो सत्ययुगमा पनि कायम रहन्छ। अहिले तिम्रो आत्मा ताजा भइरहेको छ। अहिले तिमी बच्चाहरू देही-अभिमानि बन्नु छ। शान्तिधामबाट आएर यहाँ तिमी टकी बनेका हो। आवाजमा नआएसम्म कर्म हुन सक्दैन। यो बडो बुझ्ने कुरा हो। जसरी बाबामा सारा ज्ञान छ, त्यस्तै तिम्रो आत्मामा पनि अहिले ज्ञान छ। आत्माले भन्छ— मैले एउटा शरीर छोडेर, संस्कार अनुसार फेरि अर्को लिन्छु। पुनर्जन्म पनि अवश्य हुन्छ। आत्मालाई जुन पनि पार्ट मिलेको छ, त्यो खेलिरहन्छ र संस्कार अनुसार अर्को जन्म लिइरहन्छ। आत्माको दिन-प्रतिदिन पवित्रताको डिग्री कम हुँदै जान्छ। पतित शब्द द्वापर पछि प्रयोगमा ल्याउँछन् फेरि पनि अलिकति फरक अवश्य पर्छ। तिमीले नयाँ घर बनाऊ, एक महिनापछि अवश्य केही फरक पर्छ।

अहिले तिमी जान्दछौ— बाबाले हामीलाई वर्सा दिनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको हुँ, तिमी बच्चाहरूलाई वर्सा दिन। जसले जति पुरुषार्थ गर्छ, त्यति पद पाउँछ। बाबाको पासमा कुनै फरक हुँदैन। बाबाले जान्नुहुन्छ— मैले आत्माहरूलाई पढाइरहेको छु। हरेक आत्माले आफ्नो लागि पुरुषार्थ गर्छन्। स्त्री, पुरुषको दृष्टि यहाँ रहँदैन। तिमी सबै बच्चाहरूले बेहद बाबासँग वर्सा लिइरहेका छौ। सबै आत्माहरू भाइ-भाइ हुन्, जसलाई बाबाले पढाउनु हुन्छ, वर्सा दिनुहुन्छ। बाबाले नै रूहानी बच्चाहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ— हे अति प्यारा, मीठा सिकीलधे बच्चाहरू ! तिमी धेरै समय पार्ट खेलेर अहिले फेरि आएर मिलेका छौ— आफ्नो वर्सा लिन। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। सुरुदेखि लिएर पार्ट निश्चित भएको छ। तिमी कलाकारले पार्ट खेल्दै कर्म गर्दै रहन्छौ। आत्मा अविनाशी छ, यसमा अविनाशी पार्ट भरिएको छ। शरीर त बदलिइरहन्छ। बाँकी आत्मा केवल पवित्रबाट अपवित्र बन्छ। सत्ययुगमा हुन्छ पावन। यसलाई भनिन्छ पतित दुनियाँ। अहिले सुखधाम स्थापना हुन्छ। बाँकी सबै आत्माहरू मुक्तिधाममा रहन्छन्। अहिले यो बेहदको नाटक पूरा भएको छ। सबै आत्माहरू लामखुट्टे सरह जान्छन्। यस समय कुनै आत्मा आए पनि पतित दुनियाँमा तिनको के मूल्य हुन्छ ? वास्तवमा मूल्य उनीहरूको हुन्छ, जो पहिला नयाँ दुनियाँमा आउँछन्। नयाँ दुनियाँ थियो, त्यो फेरि पुरानो भएको छ। नयाँ दुनियाँमा देवताहरू थिए, वहाँ दुःखको नाम थिएन। यहाँ त अथाह दुःख छ। बाबा आएर दुःखको पुरानो दुनियाँबाट मुक्त गर्नुहुन्छ। यो पुरानो दुनियाँ अवश्य परिवर्तन हुनु छ। जसरी दिनपछि रात, रातपछि दिन हुन्छ। तिमीले जान्दछौ— अवश्य हामी सत्ययुगको मालिक बन्छौं। त्यसैले हामी किन आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर बाबालाई याद नगर्ने ? केही त मेहनत गर्नुपर्छ। राजाई पाउन कुनै सजिलो कहाँ छ र। बाबालाई याद गर्नु छ। यो मायाको आश्चर्य हो, जसले घरी-घरी तिमीलाई भुलाइदिन्छ। यसको लागि उपाय रच्नुपर्छ। यस्तो

होइन, मेरो बनेपछि याद भइरहन्छ, बाँकी पुरुषार्थ के गर्ने ? यस्तो हुँदैन । जबसम्म जिउनु छ, पुरुषार्थ गर्नु छ । ज्ञान अमृत पिउँदै रहनु छ । यो पनि जान्दछौं— यो हाम्रो अन्तिम जन्म हो । यो शरीरको भान छोडेर देही-अभिमानि बन्नु छ । गृहस्थ व्यवहारमा पनि रहनु छ । पुरुषार्थ अवश्य गर्नु छ । केवल आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर बाबालाई याद गर । त्वमेव माताश्च पिता... यो सबै हो भक्ति मार्गको महिमा । तिमीले केवल एक भगवान्लाई याद गर्नु छ । एक म नै सेक्रिन हुँ । तिमी पनि अरू सबै कुरा छोडेर धेरै मीठो सेक्रिन बन । अहिले तिम्रो आत्मा तमोप्रधान बनेको छ, त्यसलाई सतोप्रधान बनाउनको लागि यादको यात्रामा रहने गर । सबैलाई यही बताऊ— बाबासँग सुखको वर्सा लेऊ । सुख हुन्छ नै सत्ययुगमा । सुखधाम स्थापना गर्नेवाला बाबा हुनुहुन्छ । बाबालाई याद गर्नु छ । धेरै सहज छ, तर मायाको विरोध धेरै हुन्छ । त्यसैले कोसिस गरेर मलाई याद गर, तब मैला निस्कन्छ । गायन पनि छ— सेकेण्डमा जीवनमुक्ति ।

यो ड्रमामा हरेकलाई आफ्नो पार्ट दोहोर्‍याउनु पर्छ । यो ड्रमामा सबैभन्दा धेरै हाम्रो पार्ट छ । सुख पनि सबैभन्दा धेरै हामीलाई मिल्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रो देवी-देवता धर्म धेरै सुख दिनेवाला हो । अरू बाँकी सबै शान्तिधाममा जान्छन्— हिसाब-किताब चुक्ता गरेर । धेरै विस्तारमा किन जाने ? बाबा आउनु हुन्छ नै सबैलाई फर्काएर लैजान । लामखुट्टे सरह सबैलाई लैजानुहुन्छ । शरीर खतम हुन्छ । बाँकी आत्मा, जुन अविनाशी छ, हिसाब-किताब चुक्ता गरेर जान्छ । यस्तो होइन— आत्मा आगोमा पर्नाले पवित्र हुन्छ । आत्मालाई याद रूपी योगद्वारा नै पवित्र हुनु छ । यो योगको अग्नि हो । उनीहरूले फेरि बसेर नाटक बनाएका छन्— सीता आगोबाट पार भइन् । आगोबाट कुनै एकलाई मात्र कहाँ पार हुनु छ र । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी सबै सीताहरू यतिबेला पतित छौ, रावणको राज्यमा छौ । अब एक बाबाको यादद्वारा तिमी पावन बन्नु छ । राम एक हुनुहुन्छ । अग्नि शब्द सुन्नाले सम्झन्छन्— आगोबाट पार भइन् । कहाँ योग अग्नि, कहाँ त्यो । आत्माले परमात्मासँग योग राख्नाले पतितबाट पावन हुन्छ । रात-दिनको फरक छ । आत्माहरू सबै सीता हुन् । रावणको जेलमा शोक वाटिकामा छन् । यहाँको सुख त काग विष्टा समान छ । स्वर्गको सुख त अथाह छ । त्यसैले बच्चाहरूले ज्ञान रत्नले भोली भर्नुपर्छ । कुनै पनि प्रकारको संशय आउनु हुँदैन । देह-अभिमान आउनाले अनेक प्रकारका प्रश्न आदि उठ्छन् । फेरि बाबाले जुन धन्दा दिनुहुन्छ, त्यो गर्दैन् । मुख्य कुरा हो, हामी पतितबाट पावन बन्नु छ । अरू कुनै पनि संकल्प उठाउन आवश्यक छैन । यो हो पतित दुनियाँ, त्यो हो पावन दुनियाँ । मुख्य कुरा हो नै पावन बन्ने । पावन कसले बनाउँछ, यो केही पनि थाहा छैन । यदि तपाईं पतित हुनुहुन्छ भनेमा रिसाउँछन् । आफूलाई विकारी कसैले पनि मान्दैनन् । भन्छन्, गृहस्थी त सबै थिए— राम-सीता, लक्ष्मी-नारायणका पनि त बच्चा थिए नि । वहाँ पनि त बच्चा जन्मिन्छन् । यो भुलेका छन्— त्यसलाई निर्विकारी दुनियाँ भनिन्छ । त्यो हो शिवालय ।

बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई कति युक्तिहरू बताइरहनुहुन्छ । यहाँ त बाबा, शिक्षक, गुरु हुनुहुन्छ, जसले सबैलाई सद्गति दिनुहुन्छ । त्यहाँ त एउटा गुरु मरे भने फेरि उनको बच्चालाई गद्दी दिन्छन् । अब उसले कसरी सद्गतिमा लैजान्छ ? सर्वका सद्गति दाता हुनुहुन्छ नै एक । रावण राज्यमा छ दुर्गति, रामराज्यमा छ सद्गति । बाबाले सबैलाई पावन बनाएर लैजानु हुन्छ, फेरि

२०७३ भाद्र १० शुक्रवार २६-०८-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुवन तुरुन्तै कोही पतित बन्दैन, नम्बरवार उत्रिन्छन्। सतोप्रधानबाट सतो, रजो, तमो... तिम्रो बुद्धिमा ८४ को चक्र बसेको छ। तिमी अहिले मानौं लाइट हाउस हो। ज्ञानद्वारा यो चक्रलाई जानेका छौं— यो कसरी घुम्छ ? अब तिमी बच्चाहरूले अरू सबैलाई मार्ग बताउनु छ। तिमी सबै सेना हो। तिमी पाइलट हो, बाटो बताउने। सबैलाई भन— अब शान्तिधाम, सुखधामलाई याद गरौं। कलियुग दुःखधामलाई भुलौं। हामीले तपाईंहरूलाई धेरै राम्रो बाटो बताउँछौं— पतित-पावन एउटै निराकार बाबा हुनुहुन्छ। उहाँलाई याद गर्नाले हामी पावन बन्छौं। तिम्रो आत्मामा जुन मैला चढेको छ, त्यो निस्कदै जान्छ। भगवानुवाच मनमनाभव। शिव भगवानुवाच— विनाशकाले विपरीत बुद्धि विनश्यन्ती र विनाशकाले परमपिता-परमात्माको साथ प्रीत बुद्धि विजयन्ती। तिम्रो जति प्रीत बुद्धि हुन्छ त्यति उच्च पद पाउँछौ। देह-अभिमानमा आउनाले त्यति उच्च पद पाउन सक्दैनौ।

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ज्ञान रत्नहरूले आफ्नो भोली भर्नु छ। कुनै पनि प्रकारको संशय गर्नु हुँदैन। जति हुन सक्छ, बाबालाई याद गर्ने पुरुषार्थ गरेर पावन बन्नु छ। बाँकी प्रश्नहरूमा जानु छैन।
- २) एक बाबासँग सच्चा प्रीत राखेर बाबा समान मीठो सेक्रिन बन्नु छ।

वरदानः— ज्ञानको लाइट-माइटद्वारा कमजोर संस्कारहरूलाई समाप्त गर्ने शक्ति सम्पन्न भव

ज्ञानद्वारा आफ्नो कमजोर संस्कारको बारेमा थाहा त हुन्छ र जब त्यस कुराको ज्ञान मिल्छ, ती संस्कार केही समयको लागि भित्र दब्छन्, कमजोर संस्कार समाप्त गर्नको लागि लाइट र माइटको अतिरिक्त बलको आवश्यकता पर्छ। यसको लागि मास्टर सर्वशक्तिवान्, मास्टर नलेजफुलको साथ-साथै चेकिंग मास्टर पनि बन। ज्ञानद्वारा स्वयंमा शक्ति भर। मनन शक्तिलाई बढायौ भने शक्ति सम्पन्न बन्छौ।

स्लोगनः— जहाँ सर्व प्राप्ति छ, वहाँ प्रसन्नता हुन्छ।